

POËZIE

3e klassen

Cultuurdagen november 2025

Poëzie

Onder leiding van docenten van de School der Poëzie hebben de derdeklassers zich tijdens de afgelopen cultuurdagen verdiept in het schrijven van gedichten. Hoe kun je taal gebruiken om je eigen emoties vorm te geven, over te brengen en te begrijpen?

De School der Poëzie werd in de jaren tachtig, naar een idee van dichter Huub Oosterhuis, opgericht door Ilonka Verdurmen en Sarien Zijlstra, met als doel de drempel naar poëzie voor jongeren te verlagen.

Inmiddels is de School der Poëzie uitgegroeid tot een toonaangevend instituut en zijn zij onder andere verbonden aan de Amsterdamse Poëzieprijs (APP). Het is precies voor deze jaarlijkse poëziewedstrijd dat onze leerlingen een gedicht hebben geschreven.

Per klas wordt één finalist gekozen uit gemiddeld zo'n zeven genomineerden. De finalist ontvangt een uitnodiging voor de feestelijke prijsuitreiking op 2 juni in de OBA.

In dit boekje vindt u de gedichten van de genomineerden, plus de beeldende verwerkingen van alle leerlingen van hun gedicht. Alles is geanonimiseerd.

Wij kijken terug op een leuke cultuurdag met mooie resultaten!

Gerrit van der Veen College
Cultuurdagen november 2025

KLAS 3HA

HET ONBEKENDE

de toekomst is een vraag
een gebouw, een podium
met fouten en veranderingen
het geluid van stemmen en muziek
een posipunt
ik schreeuw, ik zing
alles of niets, alles is iets
mijn armen in de lucht
piepend of breekbaar
ik zwaai ze heen en weer
een gevoel van vrijheid
dan vlieg ik in het onbekende
nog een keer

OOSTVOORNSE BOS

De lamp van de nacht geschreven aan de
hemel,
verscholen achter bomen
Het wuivende joelen van de stilte, alle
vlekken trilden
Alles gemengd als de benen draaien zodat
er
nieuwe teksten bleven verschijnen
Ik voelde mij licht met de alwetende
kennis van het heden
De darmen van het bos scheiden de lucht en
de
vervelende schade
Zo veel spiegels met verleden, toch voelde ik
geen onzekerheden
Voelde verscholen, zo geen ogen, eindelijk
een nieuw verhaal zonder herhaal
Laten we dromen met onze ogen open

DE TOEKOMST IS KAPOT

lopen door het bos, zo koud dat de damp
verschijnt
glasscherven met bloed zijn verfijnd
zo klein dat, zodra de brug openbreekt,
het bloed druipt van de scherven
de scherven zo puntig dat de huid meegaat
en de mierenhoop verlaat
verdwaald dansen door het bos,
toch laten ze mij niet los

een beetje damp en het is klaar,
het adembenemende stuk dansen
en verdwaald zijn, is kapot

ONBEKENDE BRUG

Rode stoelen, een enorm podium
Muziek gaat door merg en been
Met de toekomst achter je
Het verleden voor je
Ik voel dat ik leef

Vol gespoten met inspiratie
Raap ik mijn scherven op
Spreid mijn veren elke dag
Verspil geen leven
Breng jezelf de onbekende brug over
Geniet van het spektakel

LAATSTE KEER KIND ZIJN

De zon schijnt op het water en op ons
De wind fluit in onze oren terwijl onze
voeten
in het water staan
Als ik naar beneden kijk, zie ik de
weerspiegeling
van ik en haar, hand in hand, samen
en wij waren zonder vragen tot rust
Deze herinnering zal ik nooit vergeten
Op het strand, met mijn tante, overdag
Mijn familie achter ons kijkt hoe wij kijken
naar de zon
Om dit nog een keer te kunnen beleven,
daar zou ik alles voor doen
Nog één keer
Op het strand in Engeland met mijn familie
Ik en mijn tante met onze broekpijpen
omhoog
met blote voeten in het zeewater

THAILAND, OLIFANTENKAMP

hier zijn we weer
ik hoor ze lopen, ik hoor ze tetteren
ik zie hoe ze naar mij toe rennen,
omdat ze honger hebben
ik heb een tasje, een tasje met bamboe
ik loop naar ze toe en geef ze hun voedsel
ik aai ze, ik geef ze knuffels en ik laat ze gaan
als ze ergens anders heen willen
ik steek mijn hand uit, ze ruiken eraan
maar er ligt niks in, want mijn tasje is leeg
en ik zie hoe zij genieten van de aandacht,
van het eten door de manier waarop hun
grote oren wapperen van geluk
hun geluk is mijn geluk
ik zou niks liever willen dan elke dag bij ze
zijn
hier zijn we weer, de plek en de dieren
met een speciaal plekje in mijn hart,
nog een keer

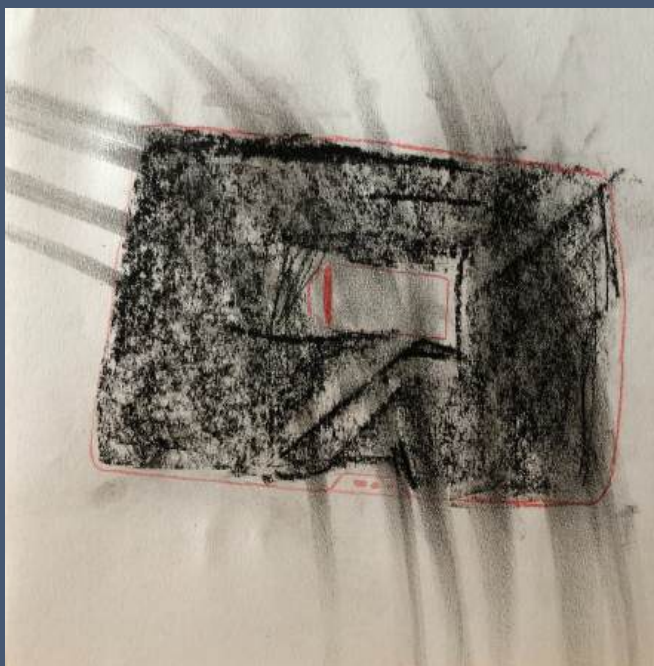
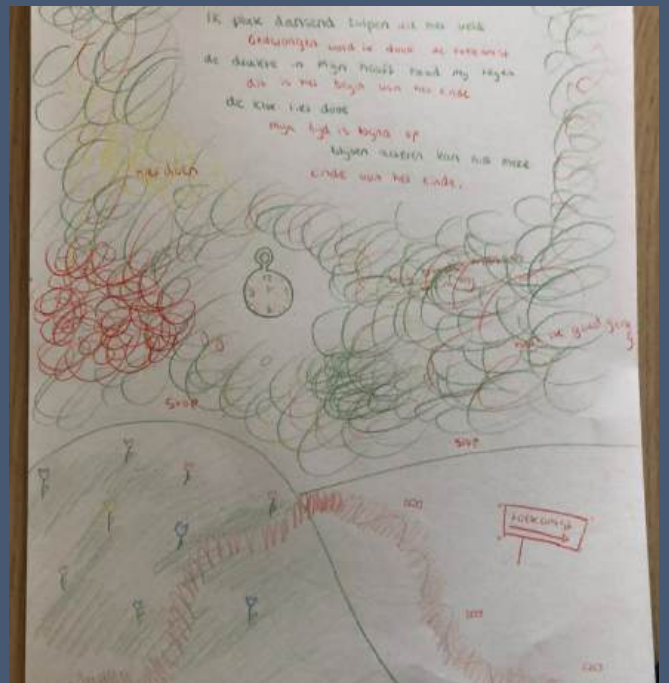
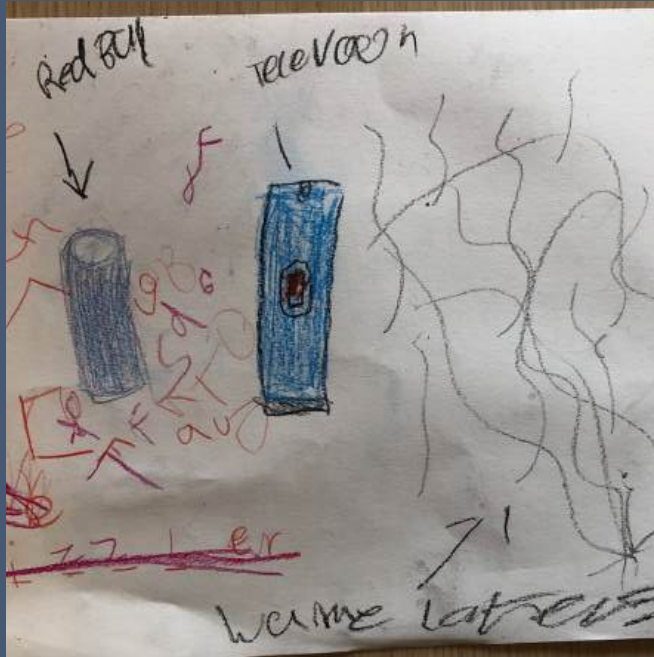
KANSEN IN DE HISTORIE

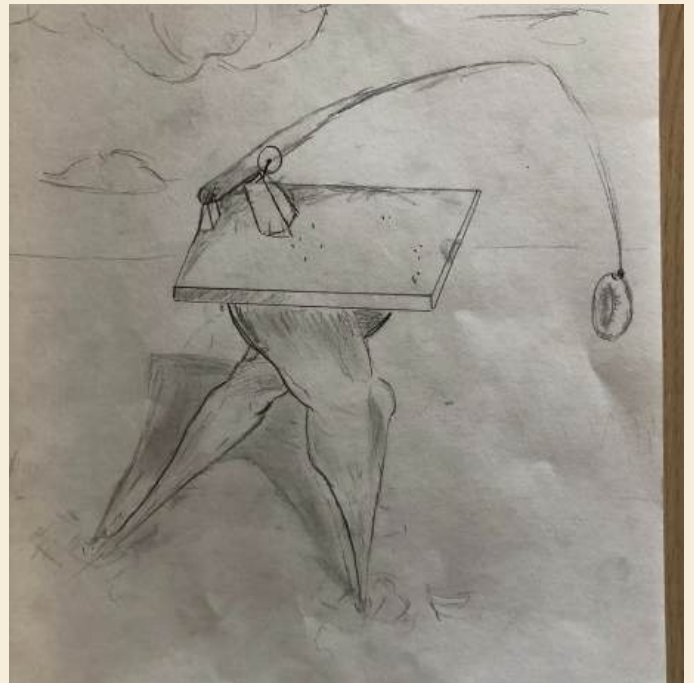
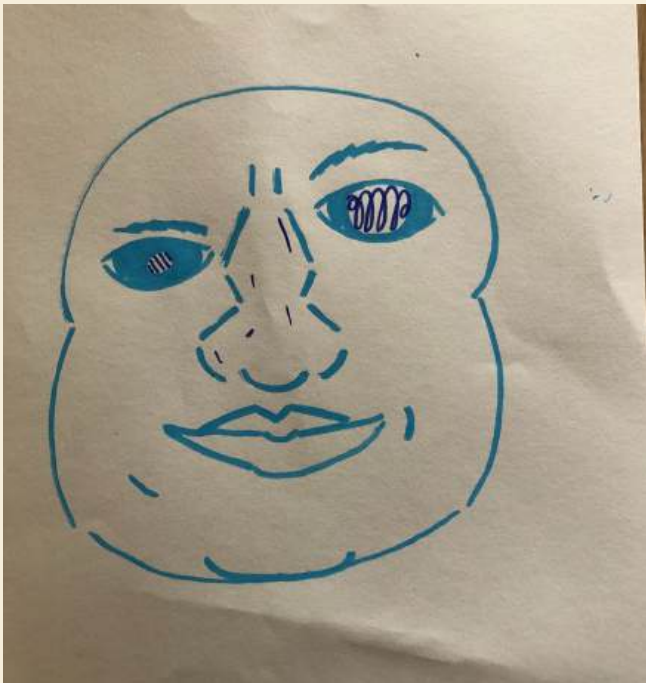
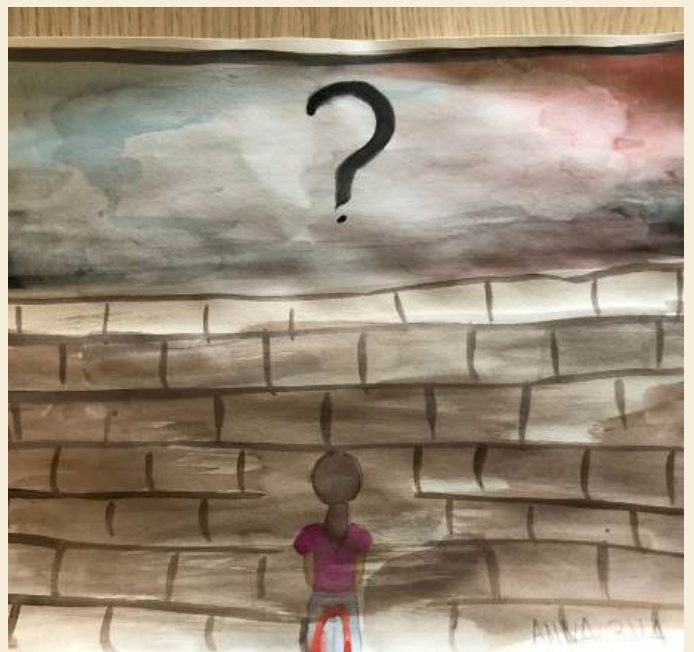
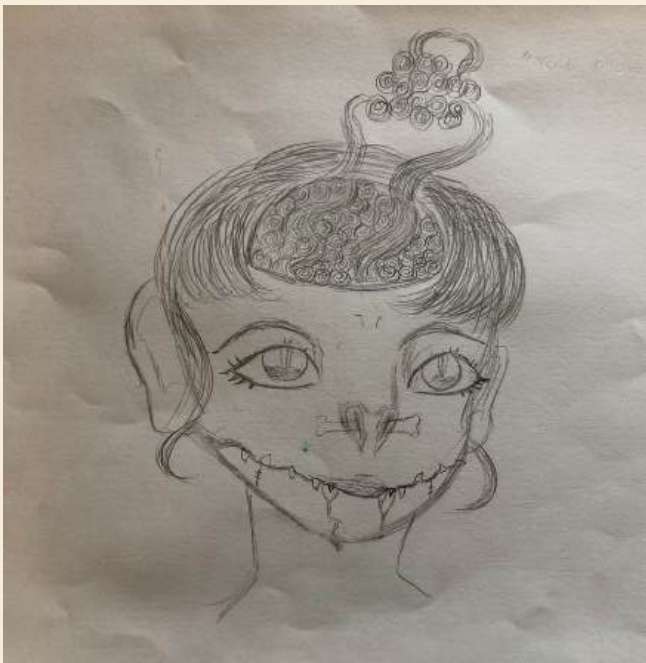
Mogelijkheden voor vermindering kan
leiden naar invaliden
in het leven
De overprikkeling van de omgeving
rondom, geeft ons
stille momenten
De comfortabelheid in de onderdrukking
van een ander,
normaliserend onze privileges
Ik loop hier nu op een pad gemaakt van
verlangingen
van een ander voor toegang
Rondkijkend zie ik vervormde gezichten van
de medemens,
onbekend tot mij
Wij staan hier nu, op een plek die niet
behoort tot ons,
wetend dat het nooit van ons zal zijn
Hoe breken we uit, hoe ontsnappen we de
rotonde
van een eeuwig patroon van oplifting

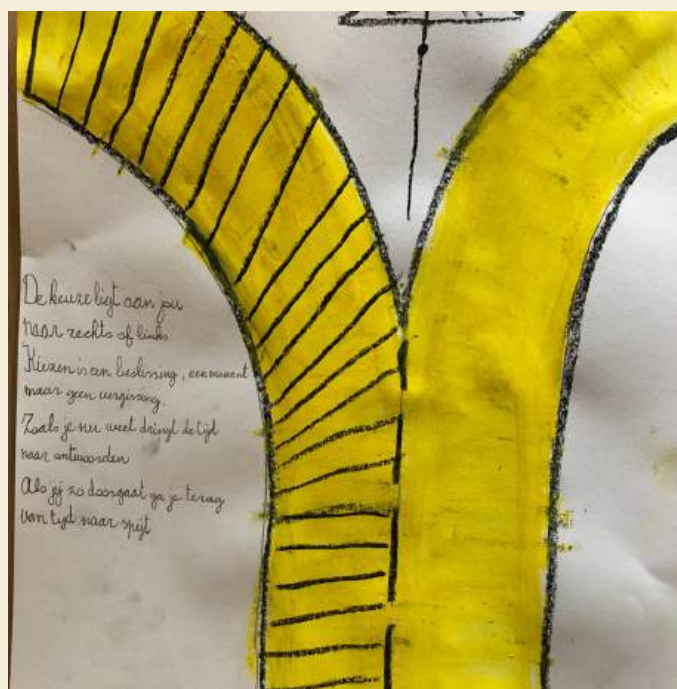
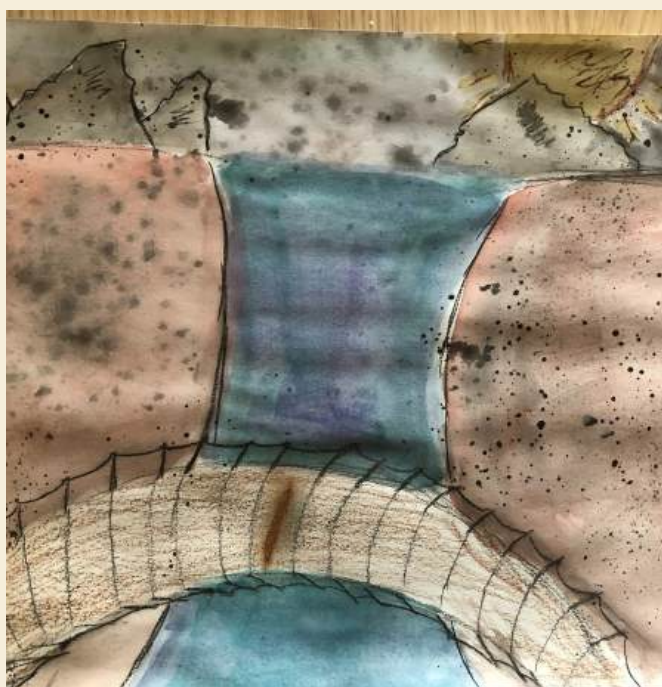
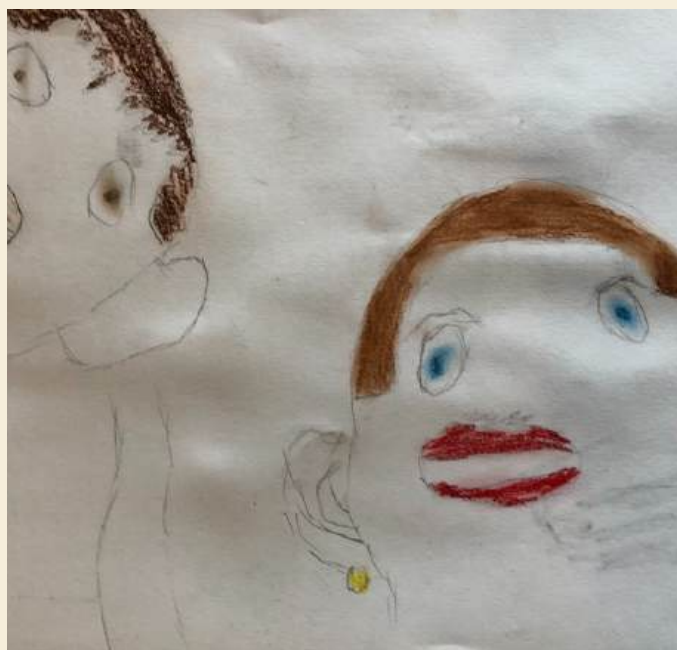
TEGELS MET BENEN

Dansen op de rode tegels
die bewegen naar de toekomst of het
heden
Je wilt misschien wel weten waarom
deze tegels met benen
Zodat ze dansen kunnen naar het
heden en het verleden
Tegels hebben zin in bagels, deze
hebben ze nodig
voor de regels
De toekomst en het heden zijn
hetzelfde op deze tegels
van het verleden
Samen roepen ze om bagels voor de
brug van regels
Deze brug vormt zich naar de redenen
voor hun bewegen

KLAS 3HC

VERHUIL MEZELF ZACHT

ik ben bang
van het verleden of toch het heden
de angst
laat mij niks voelen
gevoel is een kwestie van perspectief
ik ben afgeschrikt door mijn gedachtes
ik zie mezelf al vallen voor ik loop
ik ben bang

MIJN GEDACHTEN

ik zag de explosie van mijn gedachten
ik zag de explosie die mij verachtte
als een oorlog zonder wapens
als een oorlog zonder mensen
die ik niemand zou toewensen
wens dat jij durft te dromen
droom dat jij jezelf terugziet
diep in mijn gedachten
spelen er nog mensen die
durven wensen

NAAMLOOS

Elk bestaan is genoeg
Maar iets dat naamloos is heeft geen
bestaan
Ik ben naamloos, waar is mijn bestaan
Zonder naam ben ik niks
Zonder bestaan is mijn leven vervormd
Net zoals een weg
Alles heeft een andere uitkomst
Bestaan is wat ik wil
Ik besta

OUDERS VAN EEN ANDERE FAMILIE

Soms voelen niet je eigen ouders als ouders
Soms zeggen ze wat je moet doen terwijl je
het niet wilt doen
Soms moet je vroeg opstaan als je wilt
uitslapen
Soms moet je plannen maken voordat je
weet of je het kan
Soms voelt het zelfs of je ouders er niet eens
zijn voor je
Je gaat dan altijd naar dezelfde persoon
Die persoon haalt je van onder de grond
naar boven de wolken
Die persoon is er voor je wanneer je denkt
dat niemand
er voor je is

STRUIKELEN

Gedachtes zijn raar
Ik struikel over mijn gedachtes
of soms over drempels
Als je struikelt over drempels
ben je onhandig
Als je struikelt over je gedachtes
ben je wel handig
Handig met denken over
alles

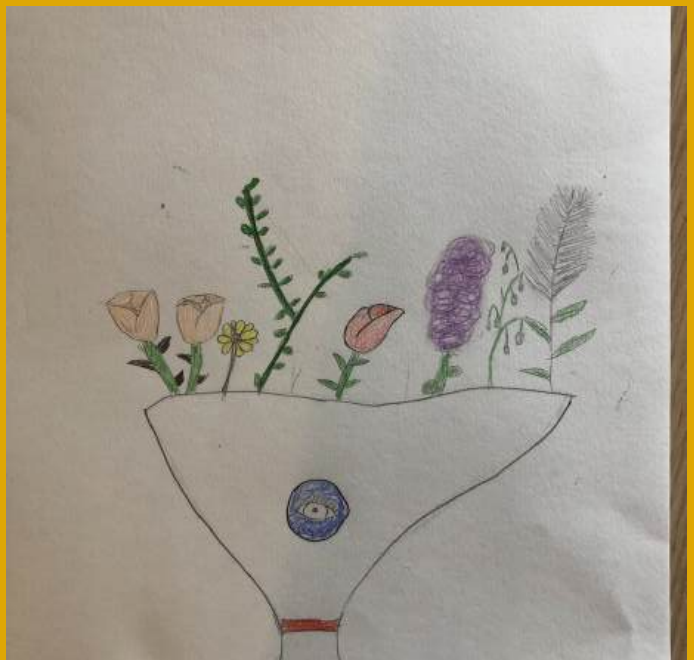
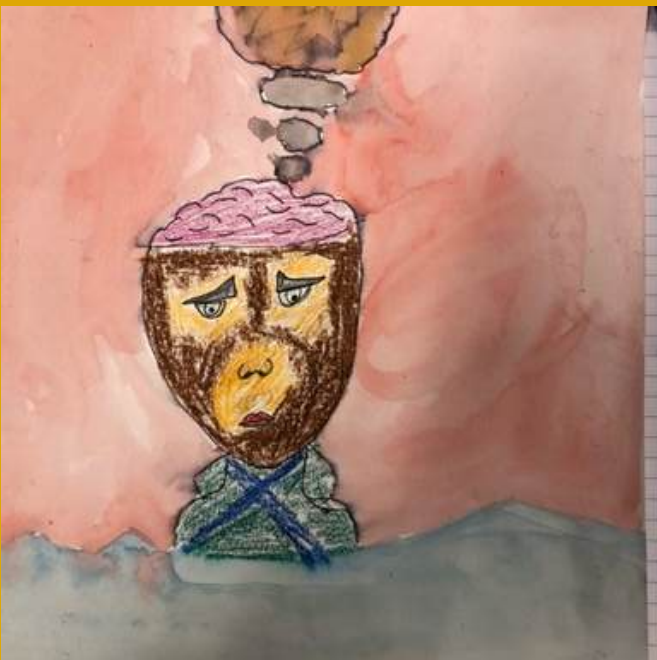
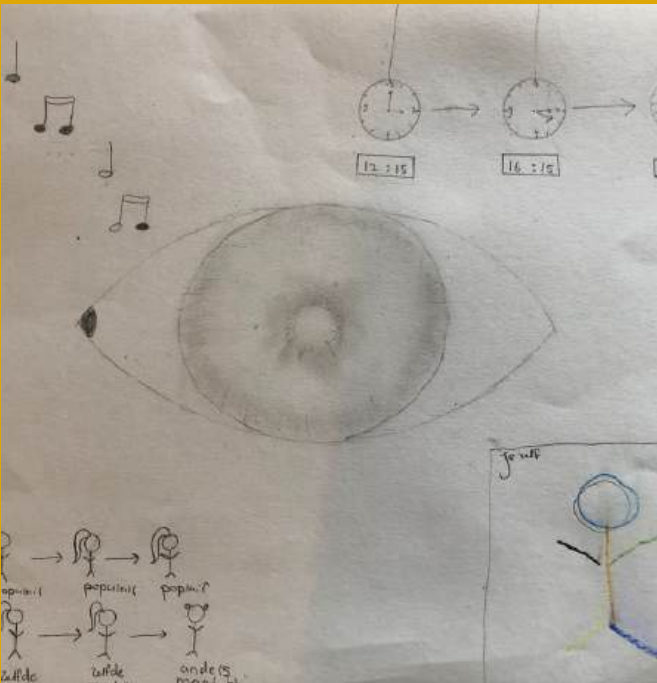
LOPEN

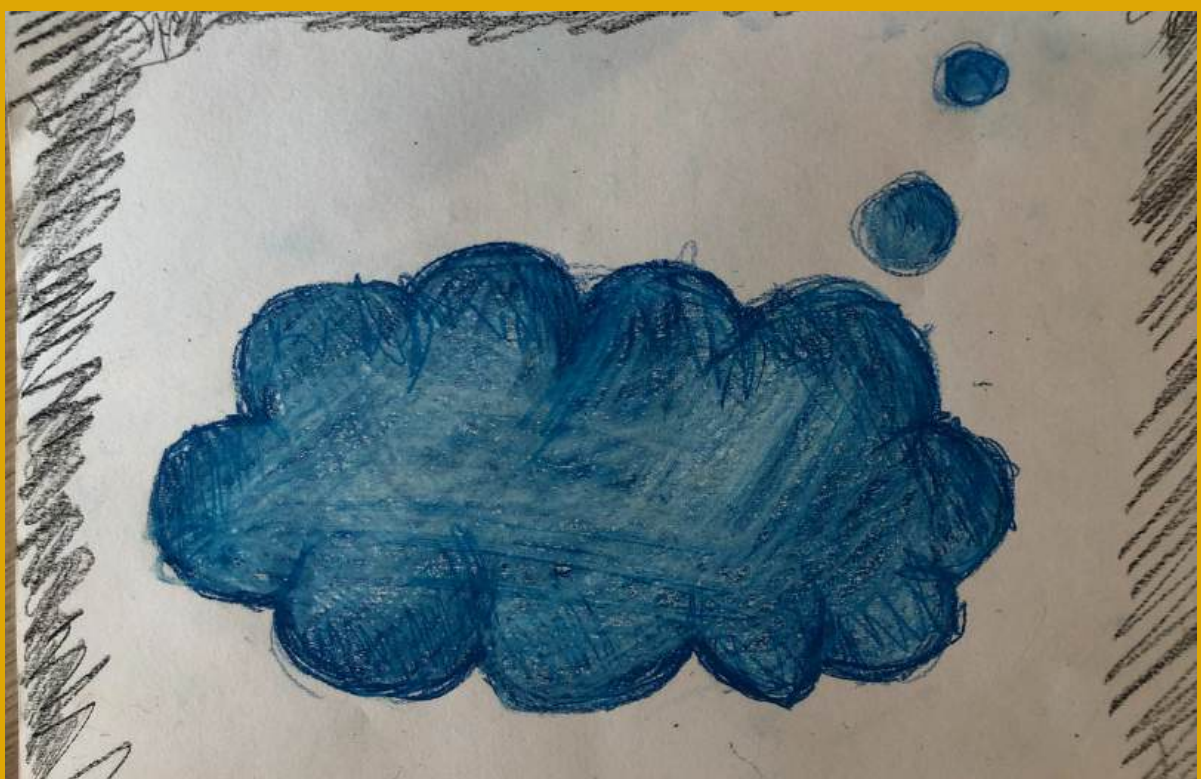
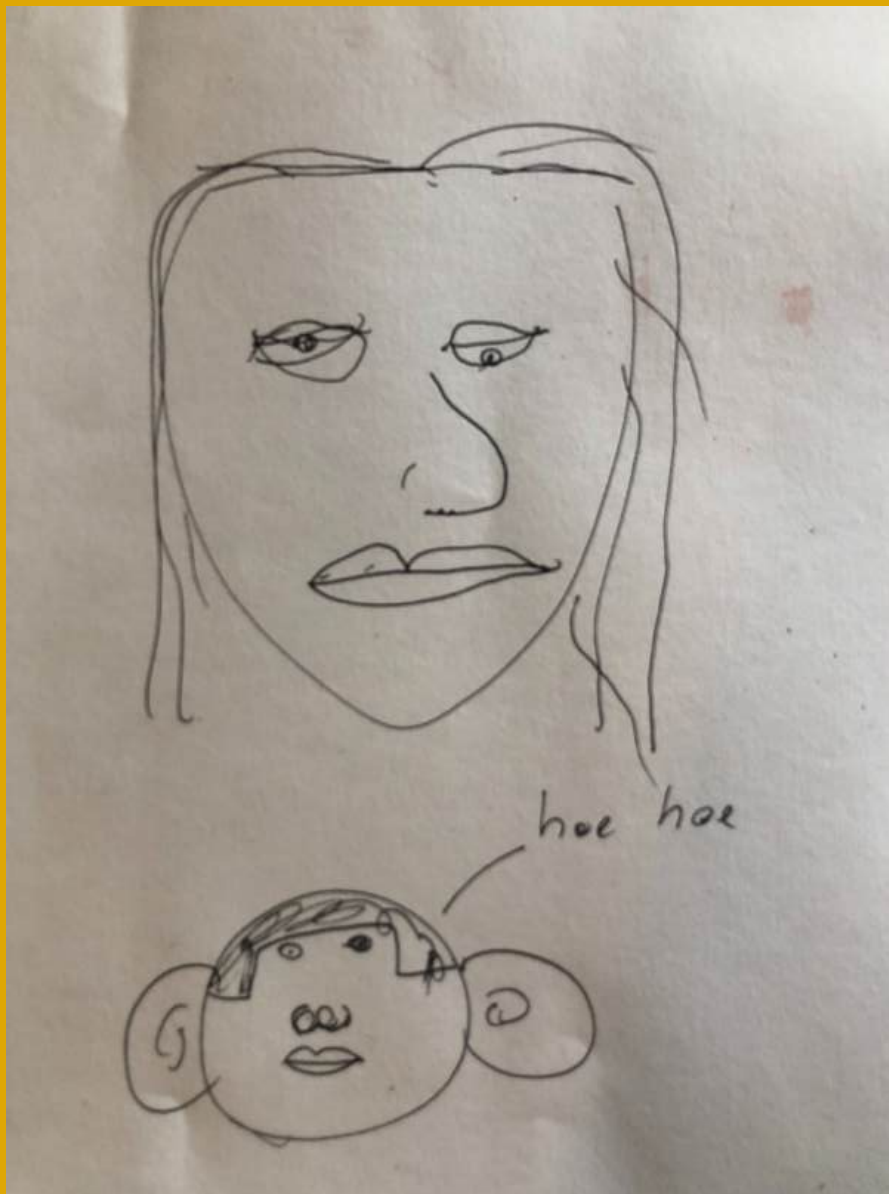
Hij loopt tegelijk met zijn vriend
Slapen deed hij het liefst in het weekend
Hij denkt en slaapt tegelijk
Hij loopt in de winter op straat
Hij loopt alleen
Zijn gedachten zijn stil
Waarom loopt hij hier?
Het is luid rond hem

REFREIN

Achter alles zit een geheim, achter ogen
zie je een refrein
Muziek kun je horen maar muziek kun
je ook bedenken
Niet alles is een geluid
Muziek is een kleur, als je je ogen dicht
doet, heeft iedereen
zijn eigen kleur
Ik, jij, hij, zij, iedereen is anders en heeft
niets anders
Je lichaam maakt kleur, je armen gaan
omhoog,
je haren blijven staan, je maakt een
refrein
Ik zie in mensen niet veel verschil, een
verschil, alles
Invloed heeft iedereen op iedereen, je
probeert het,
maar het lukt nooit
Alles is een refrein en je ogen zijn een
refrein

KLAS 3HD

ZO JONG

Ik kruip over iets nieuws
Het voelt zacht en kriebelig
Ik kruip verder en word verblind
Het licht is fel en er is een hard geluid
In mijn ooghoek vallen kleine handjes op
De kleine handjes werken met de zachte stof
En iets bijna net zo dun als spindraad
Ik kruip verder en een jong gezichtje schrikt
Er komt een geluid uit het mondje
Een groter wezen komt naar het wezentje toe
Er komt een boos geluid uit de mond
Het grote wezen pakt de kleine
Ze zijn weg
Ik ren over de koude vloer
Het loopt dood
Ik draai me om
Een grote voet komt op me af

OMDAT ZE BLOEMEN ZIJN

Ik ben een Dahlia
Net als vrouwen
Worden we geplukt

Een vrouw
Onder het bloed
En in vreselijke pijn
Maar in het donker
Is er een bloeiende bloem

Geplukt of vermoord
In angst of net in geluk
Bloemen plukken, waarom?
Omdat ze bloemen zijn?
Femicide
Het doet me pijn

EEUWIGE STORM

Iedereen voelt het
Het geluid
Ik kwam eraan
Ik kwam weer terug
Voor de dienst
Die ik deed
Ik ben neutraal
Ik doe het voor iedereen
Maar eigenlijk is mijn wens
Dat ik klaar mag zijn
Dat mijn hulp
niet meer nodig is
dat er vrede komt
en alles even stopt
voor rust, stilte
en genade
Dat de storm even gaat liggen
Dat ik even mag liggen
En niemand ooit nog wakker ligt
Van mij

DONKERE VERSLAVING

De mens
Op een donkere plek
Gebruik mij

Ik help je
Je voelt je beter door mij
De wereld krijgt weer kleur

Je gebruikt me meer en meer
Er gaat iets mis
Je wordt wakker
Donker

Je gebruikt me te vaak
Ik word moe
Je stopt niet

Ik ben nu donker
Geen kleur meer in mij
Ik wil dit niet meer

Iedereen wil mij
Iedereen gebruikt mij
Ik ben het zat

TELOORGANG

Ik ben op weg
Op weg naar iets lelijks
Op weg naar de stad

Hier is het mooi
Daar niet meer

Het voelt daar onrustig
Niet veilig

Hoe zou het voelen
voor hen
De meisjes die daar wonen

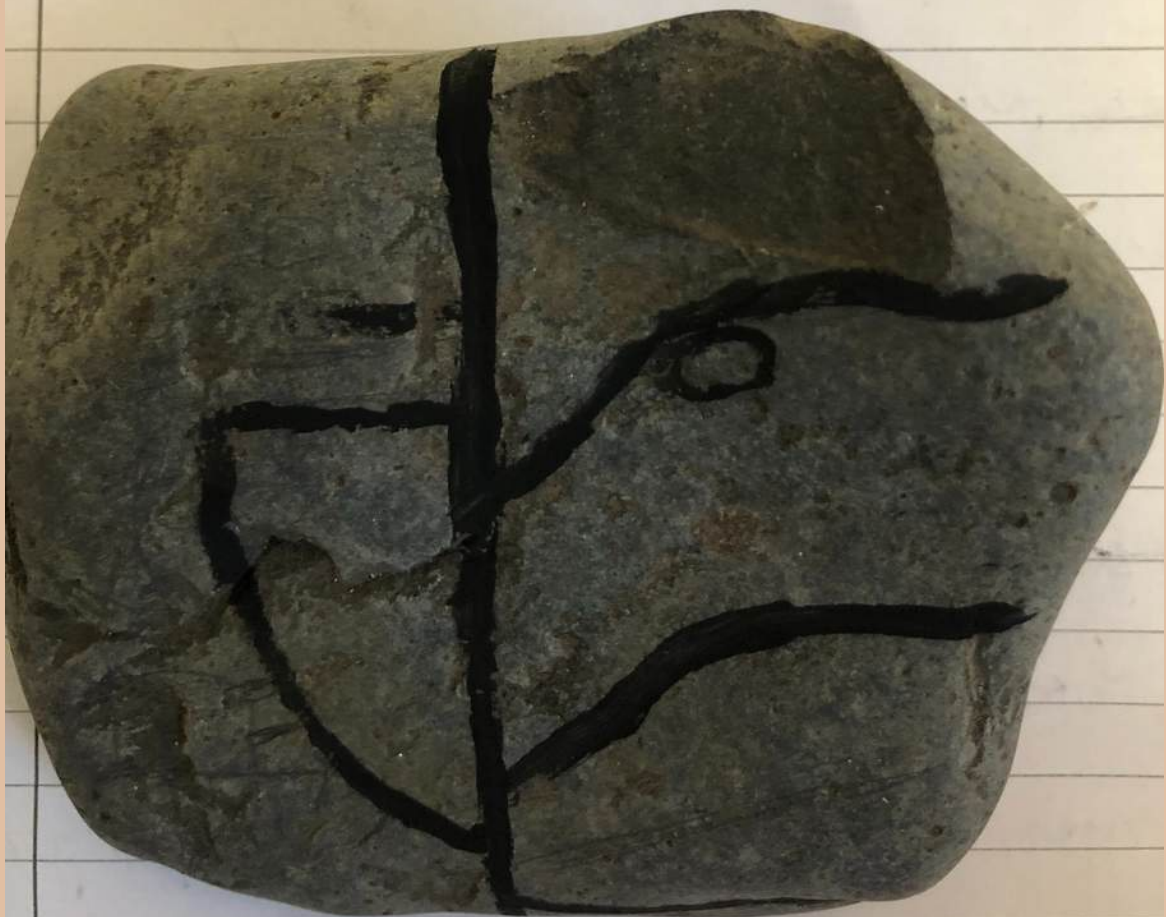
Als het voor mij al zo is
Zo onrustig

Hoe doen zij dat dan
Doorzetten
Niet opgeven

Ik ben een kei

Ik ben er al lang

Daar lag ik vroeger in een rivier

KLAS 3VA

GEDACHTEN

Niemand weet waar ik aan denk
De zomer strijkt neer op mijn gezicht
De stadsgeluiden op de achtergrond
De sterren weerkaatsen in mijn ogen
De kleine steentjes die in mijn rug prikken
De zomerse nacht die niet over lijkt te gaan
De bomen die iets lijken te fluisteren
Niemand weet waar ik aan denk
behalve jij en ik

VERDWALEN

Ik verdwaal in het bos
Tussen de bomen en bloemen
Ik verdwaal in de stad
Tussen honderden lopende mensen
Ik verdwaal in dat boek
Tussen de kerstman en zijn cadeau
Ik verdwaal in dat ene verhaal
Tussen mijn opa en een tijger
Ik verdwaal in mijn kamer
Tussen alle verscheurde papieren
Ik verdwaal in zijn excuus
Tussen die mislukte manieren
Ik verdwaal in mijn hoofd
Tussen de wandelende gedachten
Ik verdwaal in de emoties
Tussen de boosheid en het verdriet
Ik verdwaal in alle fantasie
Tussen wolken en regenbogen
Ik verdwaal in de mooiste dromen
Tussen rivieren en pratende dieren
Ik verdwaal tussen alles en iedereen
Ik verdwaal in mezelf
Ik verdwaal alleen

ZACHTHEID

Grote bruine ogen met de warmte van de
zon
Een streel, zo teder, zo speels
Veel woorden met geen gedachtes
Droom de wolken weg
Schreeuwende mensen met harde woorden
Donder en regen valt naar beneden
Ogen vol woede met geen einde in zicht
Droom de wolken terug
Lezen in de tuin terwijl je de tijd vergeet
Lachen en huilen, maar niet weten waarom
En terug bij die bruine ogen met een blik
vol liefde
en die zachtheid waar ik zo naar verlang

IN HET DONKER

Het is avond en de lucht begint te schemeren
Je zit aan de andere kant van de kamer
Ik zie je gedachten af en toe mijn richting op
dwalen
De zon is onder, nu zitten we gelijk
Een rode beker in je hand net zoals de
anderen
Je maakt grapjes en lacht steeds net een
beetje harder
De sterren schijnen boven onze hoofden
Naast me zit je nu, je kijkt me aan
Zo mag het wel blijven van mij
Maar de zon komt weer op, zoals zij elke dag
doet
Je haar zit door de war en je schuift een stukje
verder
Ik hoor de vogels buiten fluiten en de deur
daarna
sluiten

ER IS GEEN TIJD

Hoelang duurt het voordat de vlammen de
wereld wordt geblust
Hoelang duurt het voordat je hoort hoe ik
schreeuw
Hoelang duurt het voordat je ziet hoe wij
worden beschadigd
Hoelang duurt het voordat je mijn tranen
gelooft
Hoelang duurt het voordat je ons aan durft te
kijken
Hoelang duurt het voordat je mijn krachten
erkent
Hoelang nog
Want er is geen tijd

DE STAD VAN IEDEREEN

In het stadcentrum van de natuur, vind je
wolkenkrabbers
met blaadjes die grijpen naar de zon
Beneden is het voor elke burger anders
De een vindt dit een gevecht, de ander een
spel
Een bouwvakker vliegt langs, zijn veren
zwaaien in de wind
om zijn nieuwe huis te bouwen in de hoogte
In deze stad is de dood van de een het leven
voor een ander
En draait alles door in deze verbonden cirkel

JE LAND

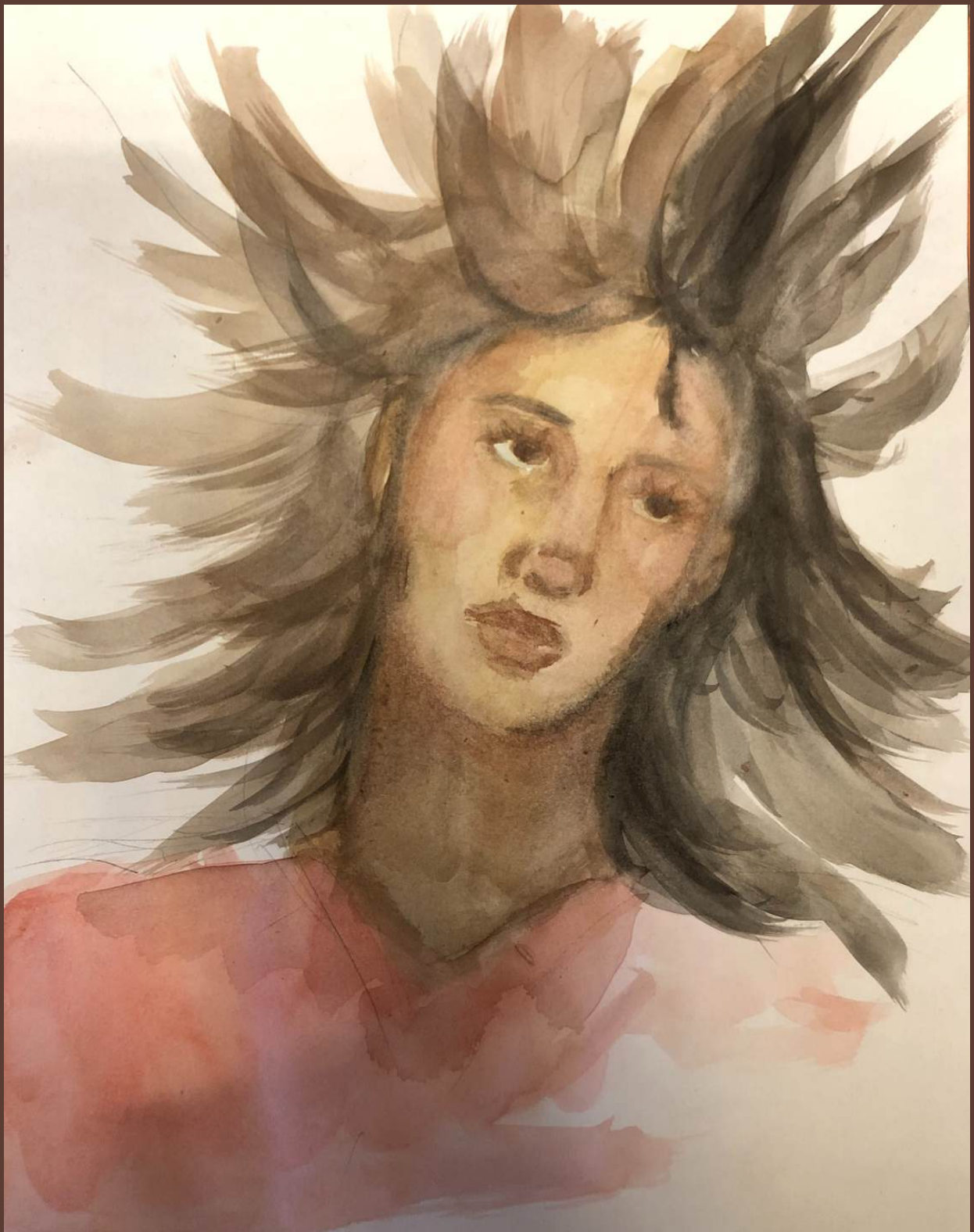
Je ziet ze glinsteren in de nacht boven jou
Je hoort de stilte en niks meer
Een moederland is niet zomaar iets
Het geeft een fijn gevoel als je daar bent
Maar als je het verlaat is de wereld gelijk
kaal en leeg
Je hart gaat zinken naar je benen
Je ziet niks meer behalve je dromen
Ik kan het niet omhelzen,
het is te ver, het is te ver

ONDER HAAR BED

's Avonds hoort ze getik op de daken
Ze is zeker over haar verwachtingen
Ondanks dat het ook geluiden van buiten af
kunnen zijn
Het gordijn niet helemaal dicht en de deur
op een kiertje
Toch heeft het kleine meisje het gevoel dat
er iets onder
haar bed ligt
Ze duikt onder de dekens zodat ze het niet
kan zien
Onder de dekens is het donkerder dan in
haar kamer
Maar ze wordt herinnerd aan wat haar
moeder zei:
'Denk maar aan leuke dingen waar je blij van
wordt.'
En ze sluit haar ogen

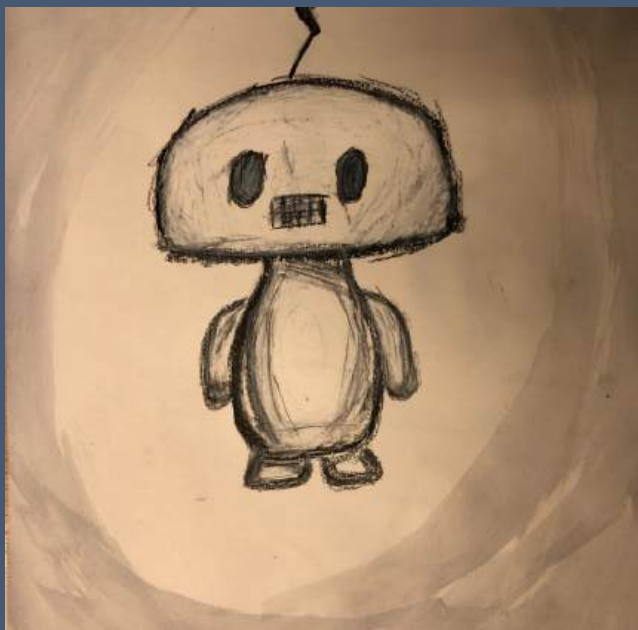
HETGENE WAT IK NOOIT ZAL VINDEN

Ik ren richting een einde waar ik niks zal
vinden
maar nog steeds ben ik op zoek naar iets
wat mij zal redden
Mijn voeten nemen mij mee naar een
onbekende plek
De takken van de bomen langs mijn armen
en de punten van het
gras onder mijn voeten zijn de enige dingen
die mij er aan
herinneren dat ik nog steeds iemand ben
Het bos is leeg, ik ben alleen en het voelt
alsof ik mezelf
aankijk en oordeel
Maar stoppen doe ik niet, want ik ben nog
steeds op zoek naar
iets voordat ik het einde van niks bereik
Het voelt alsof ik van alle kanten
aangekeken word en ik
heel hard beoordeeld wordt, maar het
maakt me niks meer uit
Ik heb nog steeds een missie om iets te
vinden wat misschien
de leegte in mij kan vullen
Dus tot ik het einde van niks bereik blijf ik
rennen
op zoek naar iets

KLAS 3B

VREEMD

Vreemd is een gevoel wat je niet kan zien,
maar er wel is
Een leegte die schreeuwt en zich
tegelijkertijd ook opvult
met vragen. Wie, wat, wanneer en hoe
Vragen met antwoorden die geen goed
antwoord geven
op jouw vraag. Vreemd, wanneer is iets
vreemd? Wanneer
je iets niet duidelijk weet. Een gevoel van
buikpijn dat je
zo graag iets wilt weten, maar het niet komt.
Net als het bedenken van het einde van je
gedicht.
Je weet wat het einde is, maar de woorden
komen niet.
Dat is vreemd?!

ZINTUIGEN

De geuren zijn zacht en ik ruik het van ver
Ik zie wat er gebeurt maar ik kijk niet
Ik luister ernaar, ik luister naar niks,
het is leeg
Ik luister met mijn oren maar
ik hoor het niet, of zou het aan mij liggen
Ik heb geen rust, ik blijf het horen
Ik heb zintuigen genoeg, maar
niks dringt tot mij door
Luister naar het geruis en hoor
wat het zegt tegen je
Het probeert naar je te kijken
maar je merkt en ziet
het niet

ALLEEN OP EEN HEUVEL

Je bent helemaal alleen op een heuvel
Je hoort niemand praten, je hoort alleen de
wind door het gras
Je zit daar, op je kleedje, te kijken naar de
zonsondergang
Er gaan allemaal gedachtes door je hoofd
Je ziet allemaal vogels vliegen naar het
oosten

Af en toe hoor je nog andere geluiden,
kinderen die in de
verte buiten aan het spelen zijn
Je voelt de wind door je haar, een koud
briesje
Je bent helemaal alleen, met je gedachtes

LEEGTE

Ga terug naar jouw eigen land
waar stilte is
Ga terug naar jouw eigen land
waar leegte is
En kijk in de diepte
Zie niet het land
maar kijk in jouw ziel

VROUWEN

Sterk als de wind, maar breekbaar als glas
Altijd onderschat, maar eigenlijk zoveel waard
Zo elegant, maar toch onzichtbaar voor jaren
Door de tijd heen, kan je ze steeds beter zien
Nog niet helemaal, we zijn er nog niet

Ze zijn aan het vechten voor hun eigen
identiteit
Ook al brengen ze mensen tot leven

Al die woorden tegen hen, die hen niet
begrijpen
Al die oorlogen die ze meemaken waar ze niks
voor terugkrijgen
Al die pijn die ze voelen, maakt hen niet zwak,
juist andersom

Het maakt hen sterk als de wind, maar
breekbaar
als glas. Want ze zijn nog zichzelf
Met dezelfde kwaliteiten, ze zijn belangrijk en
trots dat ze vrouwen zijn

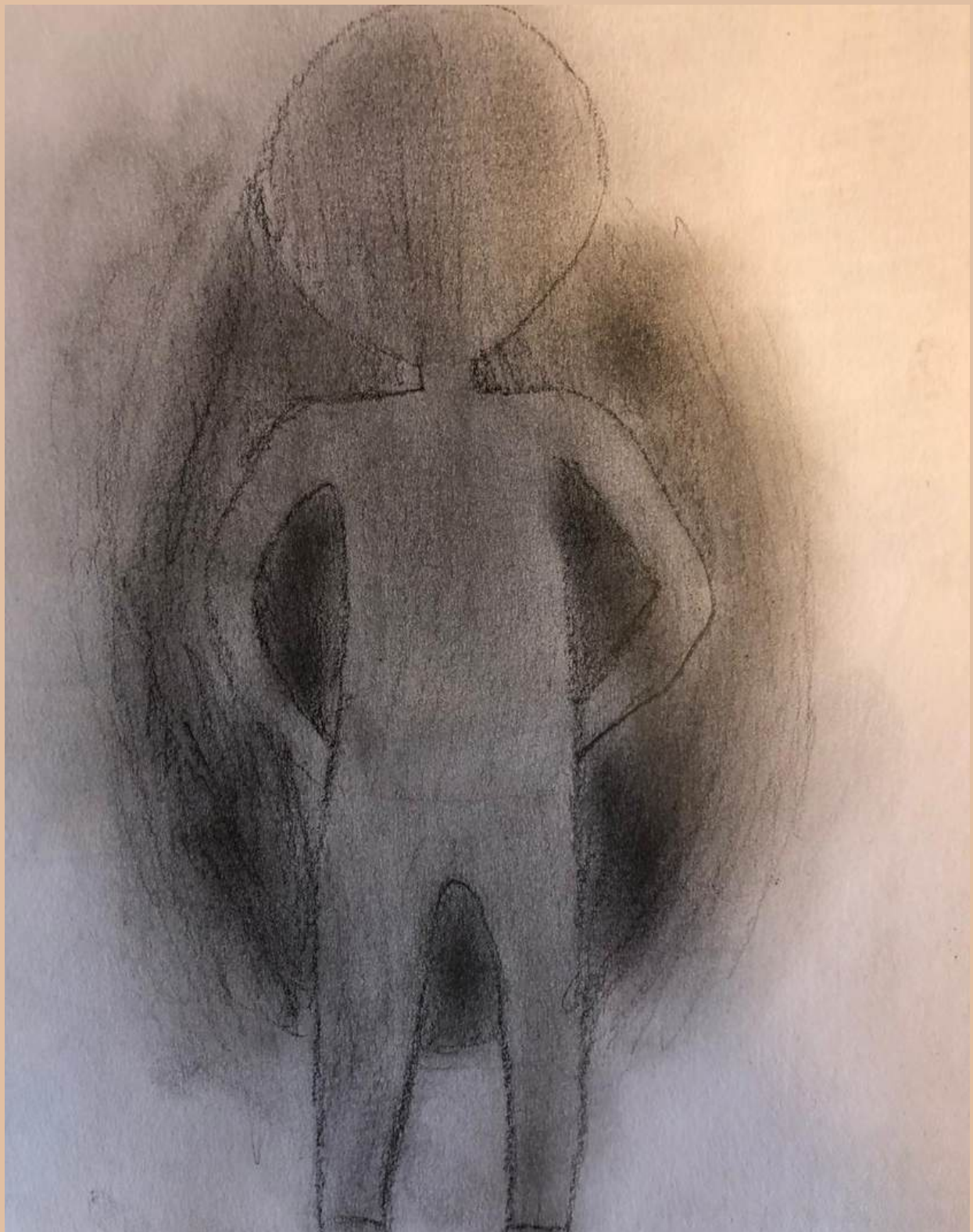
DICHT GEBRAND

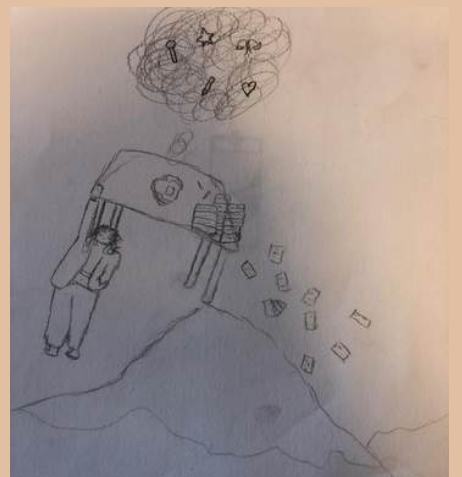
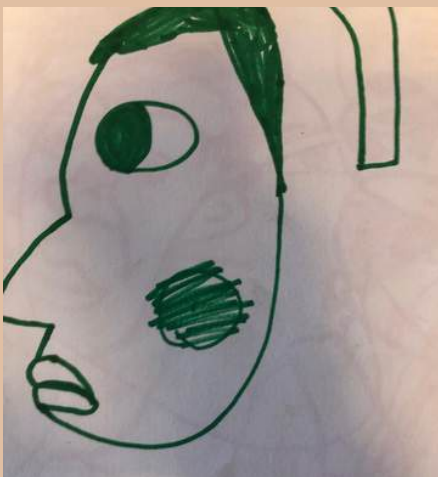
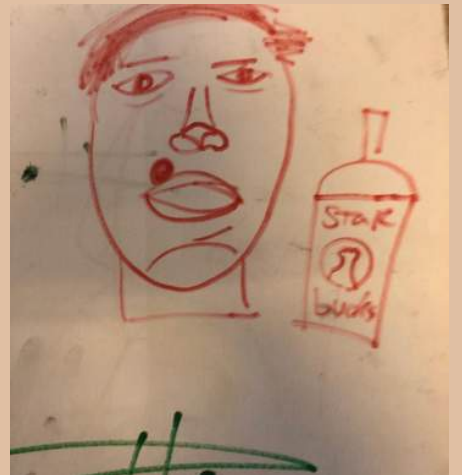
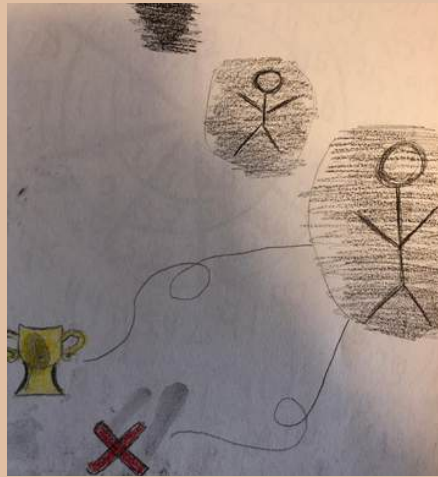
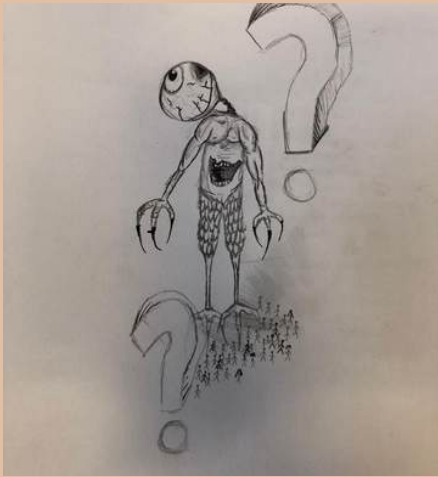
Ik denk aan zoveel maar mijn mond blijft
leeg
Ik kan mijzelf niet tegenhouden
Maar ik wil mijzelf tegenhouden

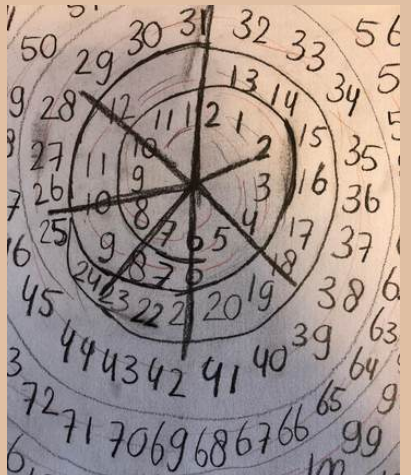
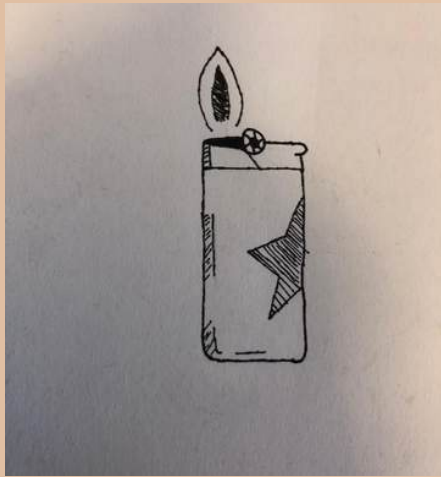
Het rumoer in mijn hoofd blijft luid
“Laat jezelf niet tegengehouden worden”
zeg ik tegen anderen
Terwijl ik zelf word tegengehouden door
mijn gedachtes

Toch voelt het alsof iemand mijn mond
dicht brandt

De leegte in mijn hoofd is geen leegte
Maar een diepte waar ik niet bij kan
komen

KLAS 3VC

HET BLOOMETJE TUSSEN HET ONKRUID

Ik ben een bloem tussen het onkruid
Het onkruid komt dichterbij
Ik moet hier blijven staan
Dit is mijn plek
Dus ik vecht
Ik word onderdrukt
Maar ga door
Ik moet de wind voelen
Ik moet de regen meemaken
Ik moet blijven staan
Voor mezelf
Niemand houdt mij tegen

IK VERLIES MIJN GROEN

Ik zie de soldaten naar beneden springen
Langzaam maar te snel komen ze op me af
Ik voel hun zware schoenen op me landen
Ze rennen
Ze rennen om te vechten
Ze zijn klaar voor oorlog
Ik hoor ze in de verte
Ze maken alles kapot
Ik kan er niks aan doen
Ik ben maar een grasveld
Een grasveld die nog niet klaar is voor oorlog

DE ONVERZORGDE HAMSTER

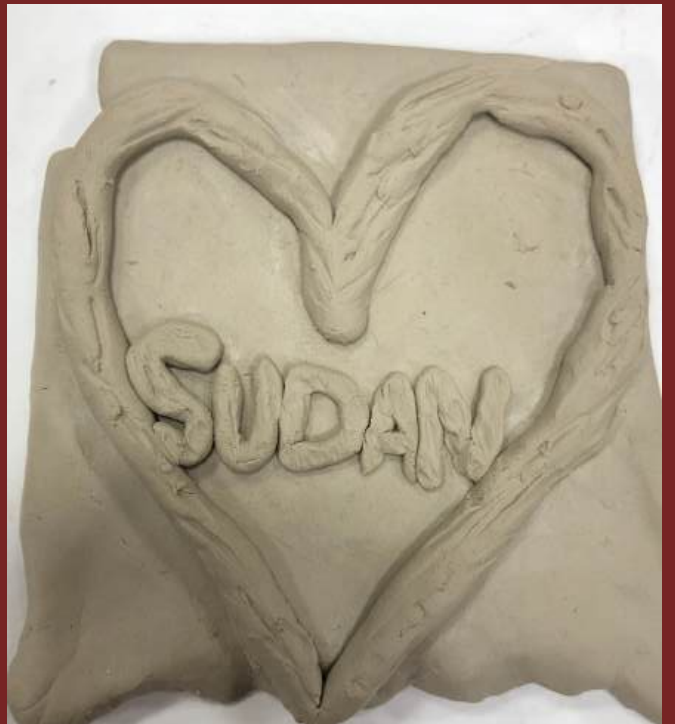
Er is niemand jarig, niemand gewond
Het is gewoon weer een doodnormale dag
In mijn eigen kooi
Al dagen word ik niet verzorgd
Allemaal door de telefoon die zogenaamd
Belangrijker is dan ik
Kreeg ik maar wat te eten
Had ik maar iemand met wie ik kon spelen
Nu verzorgen ze allemaal hun Pixelhamster
Op hun telefoon
Ben ik dan niet goed genoeg?
Ben ik dan niet leuk genoeg?
Of is het dan toch die telefoonverslaving?

ALLEEN NOG BLAUW

Ik word steeds warmer
En het stopt niet binnenkort
Waar zijn mijn kinderen?
Waarom zijn zij met steeds minder?
Ik was zo vol
Ik had groen, ik had paars, blauw, geel en
zoveel meer
Overal waar je keer zag je hun schubben
Ze pakken het af
Ze zijn te gretig
Nu ben ik een lege blauwe oceaan
Ze gooien ze terug
Zonder vinnen
Zonder leven
Anderen zie ik nooit meer
Het lege blauw neemt het langzaam over
Ik mis mijn kinderen
Ik voel hun pijn
Ik voel mijn pijn

DWALEND IN DE STROMING

Ik ben voor eeuwig dwalend
Een steen, een hart
Een hart dat veel heeft gezien
Weggestroomd
In een snel dreigende vloeibaarheid
Dwalend in de warmte tussen de straten
In de chaos
Dwalend en drijvend tussen de lijdende
levens
Ik hoop het te redden
Dwalend, varend in de stroming en bloed
Van de geraakte slachtoffers
Dwalend tussen de gevaren van de zee en
warmte
De dieren die zijn verloren en alles kwijt zijn
Dwalend terwijl ik niets kan doen
Maar alles zie
Mensen die hun veiligheid zoeken
Zoekend voor hulp
Met mijn stem in de dwalende schaduw
Die de rampen op de aarde ziet
Altijd, dwalend

KLAS 3VD

DE VERANDERING IN DE NACHT

Er klinkt een geluid onder mij
Deze rustige nacht wordt plotseling
chaotisch
Lichtjes gaan aan in de huizen van het dorp
Mensen schreeuwen van de schrik
Het water antwoord met meer gebulder
Auto's worden meegesleurd door de stroom

Honden blaffen
Vogels krijsen

Ik vraag me af wat de wezens kunnen doen
Hoe gaan ze het water nog stoppen?

Ramen gaan open
Kinderen huilen
De rust is verstoord

EEN VROUW MET PIJN

Een vrouw met pijn
Kracht
En een stille ziel

Een vrouw die er niet mag zijn
Een stem
Weggestopt

Het wordt zwaar voor mijn ogen
Ik schijn
Om hun angsten te tonen
En hun ziel te redden

Ik wil ze helpen
Hun geschreeuw over de stad
Het doet pijn

Ik wil ze helpen
Maar ben alleen
De geur en kleur van bloed
Het doet pijn

BESLISSINGEN

Mensen
Met duizenden
Wachtend voor een kraampje
Leeggeroofd door gierigheid
Kaarten en rantsoenen, niets meer waard
Wij wolken, even grijs als de mensen
Moeten toekijken hoe het mis gaat

Daar beneden zijn de mensen doodsbang
voor de toekomst
Slecht geraamtes met huid
Gescheurde kleren, uitgemergeld
Door honger en angst

Dat jongentje daar
Met grote ogen, een ingevallen gezicht
Ziektes verspreiden
Armoede laait
Consequenties van beslissingen
Beslissingen van rijken
Die armoede veroorzaken

DE BOMEN HUILEN

In de ogen van een ander
Door de stralen van de zon
Achter het schors van de bomen
Draaien alle rollen om

De kern is niet sterk
De kern is niet 'verbazend mooi'
Het is niet perfect of naadloos of zacht

De kern is ruw
Met striemen en halen
Herinneringen in de vorm van littekens
Maar de kern is puur
Met wonden en al

De schors verhuld, de schors beschermd
's winters, zomers, elke dag
In vergane glorie waait de wind
Zijn leider achterna

De bladeren van de bomen
Als wimpers naar de grond
Wensen luiden hetzelfde:
Laat me vrij, laat me los
Wens ingediend, vervuld, gedaan
Daar gaat er weer een, weer naar benee
De tranen van het bos

DUISTERNIS IN SUDAN

Diep in mij, als donkere grot
In de duisternis
Verstop ik het
En vergaat het niet

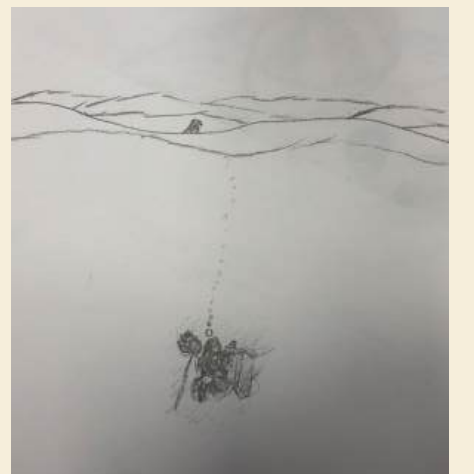
Langs mijn wanden
Ligt de geur van druppelend bloed
Niemand die mij durft te betreden
Niemand die mij ooit verlaat

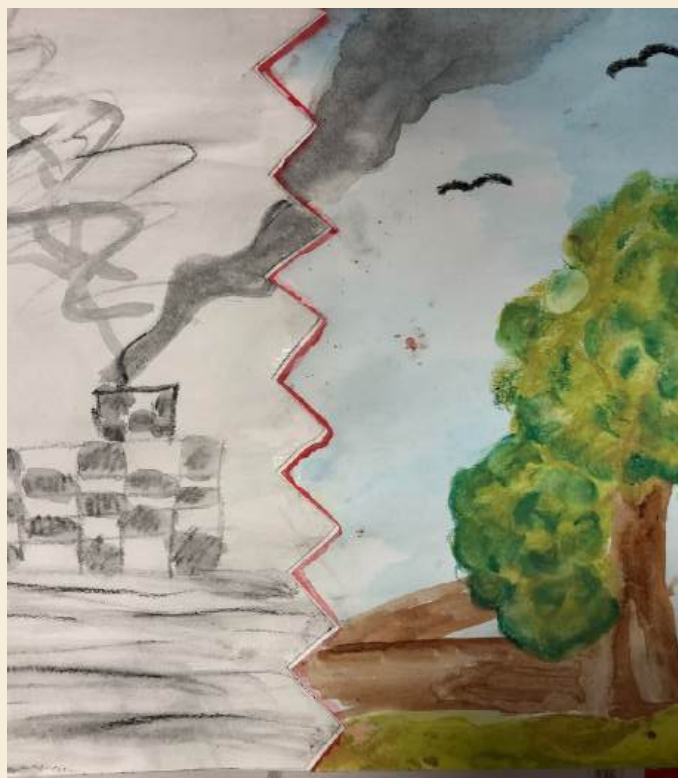
Er klinkt veel echo
Toch blijft het stil
Stenen die mijn ingang blokkeren
De gruwelijkheid die niet naar buiten kan

Het geluid van bommen en geweren
Galmt door mij heen
Niet het gelach van spelende kinderen
Maar het gekrijs van trauma's in hun stem

Word eens wakker
Jullie horen mijn echo niet
Ik ben er wel
Maar je hoort mij niet

MET DANK AAN
ALLE LEERLINGEN
VAN DE 3E
KLASSEN

2025 | CULTUURDAGEN
GERRIT VAN DER VEEN COLLEGE
AMSTERDAM
WWW.GERRITVDVEEN.NL

